

Wpływ wartości godziwej na wartość jednostki gospodarczej

Marzena Strojek-Filus*, Iwona Kumor**

Streszczenie: W artykule przedstawiono pojęcie wartości godziwej w rachunkowości i jej znaczenie jako parametru wyceny w ustalaniu bilansowej wartości jednostki gospodarczej. Dokonano analizy możliwości wykorzystania wartości godziwej jako parametru wyceny oraz możliwości w zakresie jej szacowania. Wykazano, że na wartość bilansową przedsiębiorstwa ma wpływ wybór wartości godziwej jako parametru wyceny, jak również inne czynniki z nią związane.

Słowa kluczowe: wartość godziwa, wartość przedsiębiorstwa, wycena bieżąca i bilansowa

Wprowadzenie

Wartość godziwa jest parametrem kontrowersyjnym, a zarazem coraz częściej wykorzystywanym w wycenie majątku prezentowanego w sprawozdaniu finansowym, szczególnie w standardach międzynarodowych rachunkowości.

Ostre spory wśród teoretyków i praktyków rachunkowości najczęściej koncentrują się na subiektywnej stronie wyceny za pomocą tego parametru oraz na konsekwencjach zmian w wartości majątku, za którymi nie nadążają sprawozdania finansowe i przeprowadzane na ich podstawie analizy dotyczące sytuacji finansowej jednostki gospodarczej.

Wartość godziwa ma coraz większe znaczenie jako parametr wyceny w procedurach ustalania wartości jednostki gospodarczej opartych na wartości aktywów netto prezentowanych w sprawozdaniach finansowych.

W artykule sformułowano dwa główne cele:

1. Wykazanie rosnącego znaczenia wartości godziwej jako kategorii wyceny majątku jednostki gospodarczej z punktu widzenia ustalania jej wartości.
2. Wykazanie wariantowości wyceny jednostki gospodarczej jako konsekwencji zastosowania wartości godziwej jako parametru wyceny składników majątku.

---

* dr Marzena Strojek-Filus – Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach, Wydział Finansów i Ubezpieczeń, ul. Bogucicka 3, 40-226 Katowice, e-mail: marzena.strojek@ue.katowice.pl

** dr Iwona Kumor – Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach, Wydział Finansów i Ubezpieczeń, ul. Bogucicka 3, 40-226 Katowice, e-mail: iwona.kumor@ue.katowice.pl

1. Wartość godziwa jako parametr wyceny

W systemie rachunkowości zdarzeniom (zjawiskom) gospodarczym należy przypisać określoną wartość. Pomiar i rejestracja zdarzeń gospodarczych wymaga zastosowania określonego parametru wyceny w celu ustalenia wartości. Najważniejszy z punktu widzenia prawidłowości wyceny jest właściwy dobór parametru i metody wyceny. W rachunkowości wykorzystuje się różne parametry wyceny, przy czym prawo bilansowe często narzuca parametr wyceny, który w określonych warunkach należy zastosować do wyceny danego składnika aktywów lub pasywów w księgach rachunkowych i sprawozdaniach finansowych. Te obszary, w których jednostki gospodarcze mają pozostawiony wybór kategorii lub metody wyceny, są określane jako polityka bilansowa, będąca częścią szeroko rozumianej polityki rachunkowości.

W Ustawie o rachunkowości (Ustawa z 29 września 1994 r. o rachunkowości: art. 28, dalej Uor) zostały wskazane następujące parametry wyceny:

- cena nabycia (zakupu),
- koszt wytworzenia,
- cena sprzedaży netto,
- wartość godziwa,
- wartość nominalna,
- kwota wymaganej zapłaty (wymagająca zapłaty),
- skorygowana cena nabycia,
- uzasadniona, wiarygodnie oszacowana wartość.

Wskazane parametry służą do ustalenia wartości tzw. pierwotnej obiektu, zjawiska w celu jego rejestracji w systemie rachunkowości finansowej oraz wyceny bilansowej, służącej ustaleniu wartości składników majątku i kapitałów na dzień zamknięcia ksiąg rachunkowych.

W teorii rachunkowości oraz w prawie bilansowym można wskazać dwa podejścia do wyceny:

- ustalenie wartości według kosztów (cen) historycznych z zachowaniem ostrożności;
- ustalenie wartości na podstawie kosztów (ceny) bieżących, mające odzwierciedlić najbardziej aktualną na moment wyceny wartość.

Aby przedstawić aktualną, bieżącą wartość danego obiektu, najłatwiej jest posłużyć się jego wartością rynkową lub inaczej – ustaloną wartością godziwą.

Zgodnie z art. 28 pkt. 6 Uor wartość godziwa to kwota, za jaką dany składnik aktywów mógłby zostać wymieniony, a zobowiązanie uregulowane na warunkach transakcji rynkowej, pomiędzy zainteresowanymi i dobrze poinformowanymi, niepowiązanymi ze sobą stronami. Z definicji wynika, że podstawą ustalenia wartości godziwej jest potencjalna transakcja, która powinna być przeprowadzona na warunkach rynkowych. Zatem cena takiej transakcji powinna być maksymalnie zbliżona do realnej ceny rynkowej.

W praktyce w wielu przypadkach trudno jest zastosować wartość godziwą, jeśli nie ma aktywnego rynku dla danego obiektu wyceny. Zbiór algorytmów ustalania wartości godziwej dla głównych grup aktywów i pasywów został zawarty w art. 44b Uor.

Wartość godziwa jest również określona w prawie międzynarodowym. Definicja wartości godziwej zawarta w Międzynarodowym Standardzie Sprawozdawczości Finansowej (MSSF) 13 „Wycena w wartości godziwej” jest zasadniczo zgodna z definicją zawartą w Uor. Standard amerykańskim SFAS 157 „Fair Value Measurement” (wydany w 2006 r. w ramach US GAAP) określa wartość godziwą jako „cenę, która byłaby otrzymana w przypadku sprzedaży

składnika aktywów lub zapłacona w przypadku transferu zobowiązań w zwykłej transakcji między uczestnikami rynku dokonanej w dniu wyceny” (Mazur 2011: 59).

Warto podkreślić, że wartość godziwa jest wartością hipotetyczną, ponieważ do realnej transakcji nie doszło na moment wyceny. Również wartość rynkowa nie jest jednoznaczna jako parametr wyceny, nawet w sytuacji istnienia aktywnego rynku na wyceniany obiekt. Inna jest bowiem wartość rynkowa z punktu widzenia kupującego (zgodnie z MSSF 13 tzw. cena wejścia), a inna z punktu widzenia sprzedającego (zgodnie z MSSF 13 tzw. cena wyjścia). Można wyróżnić również tzw. wartość użytkową, która wymaga indywidualnej wyceny opartej na informacjach dostępnych wyłącznie jednostce gospodarczej. Obecnie obowiązujące standardy międzynarodowe odnoszą się do ceny wyjściowej.

2. Zastosowanie wartości godziwej w wycenie bieżącej i bilansowej

Wartość godziwa ma zastosowanie przede wszystkim w modelu wyceny opartym na cenach bieżących, tzw. modelu wartości godziwej. Model ten ma coraz większe zastosowanie w Międzynarodowych Standardach Rachunkowości (MSR) i MSSF. Wynika to przede wszystkim z wyraźnego preferowania właścicieli kapitału jako użytkowników sprawozdań finansowych (MSSF 2011: 44A), a ci z kolei są zainteresowani informacjami o oczekiwanych przyszłych korzyściach z posiadanych aktywów lub bieżących wartościach powstałych zobowiązań. Takie informacje wymagają posłużenia się wartością godziwą. Zastosowanie na większą skalę tego parametru wyceny w sporządzaniu sprawozdania finansowego powoduje, że nabiera ono charakteru prospektywnego, w przeciwieństwie do sprawozdania retrospektywnego opartego na koszcie historycznym. Zaletą takiego rozwiązania jest uniknięcie sytuacji finansowej jednostki z powodu nieaktualnej wartości składników majątku i zobowiązań ustalonych na podstawie kosztu historycznego, co sprawia, że użytkownik widzi w sprawozdaniu finansowym ekonomiczne zyski realizowane przez jednostkę gospodarczą.

Zdaniem niektórych autorów, sporządzanie sprawozdania finansowego na podstawie parametru wartości godziwej:

- zwiększa jego porównywalność;
- odzwierciedla decyzje kierownictwa dotyczące utrzymania zasobów lub zastąpienia ich nowymi;
- odzwierciedla pozytywne i negatywne skutki zmian cen, jeśli mają miejsce w okresie sprawozdawczym (Cozma 2009: 861 za: Kuzior 2012: 198).

Odnosząc to do prezentowanych opinii, warto jednak podkreślić konsekwencje dopuszczenia różnych szacunków i wartości bazowych jako podstawy ustalania wartości godziwej, powodujących jej wariantowość. Zdaniem autorek, trudno się zgodzić z opinią, że stosowanie tego parametru w wycenie bilansowej zwiększa porównywalność danych sprawozdawczych.

W świetle UoR wartość godziwa może odnosić się do cen wejściowych oraz do cen wyjściowych. Zgodnie z art. 28 wartość godziwą instrumentów finansowych znajdujących się w obrocie na aktywnym rynku stanowi cena rynkowa pomniejszona o koszty związane z przeprowadzeniem transakcji, gdyby ich wysokość była znacząca. Z kolei ceną rynkową aktywów finansowych posiadanych przez jednostkę oraz zobowiązań finansowych, które jednostka zamierza zaciągnąć, jest zgłoszona na rynku bieżąca oferta kupna, natomiast cenę rynkową aktywów finansowych, które jednostka zamierza nabyć, oraz zaciągniętych zobowiązań finansowych stanowi zgłoszona na rynek bieżąca oferta sprzedaży.

Do ceny wyjściowej nawiązuje zapis art. 44b odnoszący się do notowanych papierów wartościowych – aktualny kurs notowań pomniejszony o koszty sprzedaży.

W przypadku środków trwałych wartością godziwą jest ich wartość rynkowa lub wartość ustalona według niezależnej. Jeżeli nie jest możliwe uzyskanie niezależnej wyceny, wartością godziwą jest aktualna cena nabycia albo koszt wytworzenia uwzględniający aktualny stopień zużycia. Podany przykład dowodzi, że wartość godziwa jest parametrem niejednoznacznym i często opartym na subiektywnych wyborach i szacunkach wyceniającego.

Wycena na poziomie wartości godziwej ma stosunkowo częste zastosowanie przy wprowadzaniu składnika majątku do ksiąg rachunkowych i ustalaniu w związku z tym jego wartości początkowej. Dotyczy to przede wszystkim aktywów finansowych inwestycyjnych. Ponadto cena nabycia w momencie przeprowadzania transakcji najczęściej pokrywa się z wartością rynkową.

Również w przypadku wyceny bilansowej inwestycji finansowych zarówno w MSR/MSSF, jak i w Uor dominuje ten parametr wyceny. Jego zastosowanie w niektórych przypadkach może być uzależnione od intencji dalszego posiadania lub przeznaczenia do danego składnika aktywów. Przykładem może być zapis art. 28 Uor dotyczący wyceny bilansowej należności i udzielonych pożyczek zaliczonych do aktywów finansowych, które mogą być wyceniane według skorygowanej ceny nabycia, a jeżeli jednostka przeznacza je do sprzedaży w okresie do 3 miesięcy, to według wartości rynkowej lub inaczej ustalonej wartości godziwej.

Wartość godziwa jest także wykorzystywana w ramach procedury wyceny bilansowej w modelu wyceny według kosztu historycznego w przypadku ustalania odpisów z tytułu utraty wartości. Może mieć zastosowanie zarówno do aktywów finansowych inwestycyjnych, jak i aktywów rzeczowych inwestycyjnych i operacyjnych.

3. Wybór parametru i metody wyceny bilansowej a wartość jednostki gospodarczej

Pomiar w rachunkowości to nadawanie wartości składnikom bilansu, w którym zasadniczą rolę odgrywa koncepcja wyceny. W koncepcjach wyceny w rachunkowości wyróżnia się dwa zasadnicze podejścia: kosztu i wartości. Podejście kosztowe oznacza zastosowanie do pomiaru kosztu historycznego lub kosztu bieżącego z takimi parametrami wyceny, jak cena nabycia, skorygowana cena nabycia lub koszt wytworzenia. W podejściu ukierunkowanym na wartość koncepcjami wyceny są: wartość realizacji, wartość bieżąca czy wartość użytkowa, zaś parametrem – wartość godziwa czy cena sprzedaży netto (Kumor 2012: 97–98). Odwołując się do ogólnego podziału aktywów i zobowiązań na finansowe i niefinansowe oraz trwałe i obrotowe, można stwierdzić, że najwięcej możliwości wyceny na dzień bilansowy w wartości godziwej stwarzają aktywa i zobowiązania finansowe, a w dalszej kolejności po spełnieniu określonych warunków niefinansowe aktywa trwałe. Skutki tych wycen ujmują się w wyniku finansowym lub w kapitale własnym w zależności od przyjętej klasyfikacji czy uregulowań prawnych (Kumor 2012: 96–105). Wartość godziwa jako parametr wyceny jest stosowana przede wszystkim do wyceny aktywów finansowych o charakterze udziałowym. Wynika to zarówno z unormowań polskiego, jak i międzynarodowego prawa bilansowego. Zgodnie z Uor art. 28, pkt. 1, ust. 3 w zakresie długoterminowych aktywów finansowych wycenianych w wartości godziwej skutki korekt wartości są ujmowane kapitałowo-wynikowo, co wiąże się z koniecznością tworzenia kapitału z aktualizacji wyceny,

jego korektą lub ujęciem wynikowym w przypadku spadku wartości poniżej ceny nabycia. W przypadku krótkoterminowych aktywów finansowych wszelkie korekty wartości są odnoszone bezpośrednio na wynik finansowy. Jednostki, które zastosują przepisy rozporządzenia (Rozporządzenie Ministra Finansów z 12 grudnia 2001...) w tym zakresie, będą stosowały jako parametr wyceny wartość godziwą dla aktywów finansowych zakwalifikowanych jako przeznaczone do obrotu z wynikowym ujęciem skutków tej wyceny oraz do aktywów finansowych zakwalifikowanych do kategorii dostępnych do sprzedaży, przy czym korekty wartości będą ujmowane w tym przypadku wynikowo-kapitałowo. Podobnie jak rozporządzenie MSR wskazują dla wymienionych kategorii jedną właściwą kategorię wyceny bilansowej – wartość godziwą. W przypadku aktywów finansowych przeznaczonych do obrotu zasady wyceny i skutki są zgodne z rozporządzeniem. Jedyne zakres tej kategorii został poszerzony o aktywa finansowe wyceniane w wartości godziwej przez wynik finansowy (MSR 39, §9). Zakwalifikowanie do kategorii dostępne do sprzedaży daje możliwość wyboru ujęcia efektów przeszacowania: wynikowe lub kapitałowe. Wybór ujęcia kapitałowego wiąże się z odnoszeniem zmian wartości w kapitał z aktualizacji wyceny. A zatem zgodnie z MSR możliwe jest wystąpienie ujemnego kapitału. Aktywa finansowe o charakterze wierzytelnościowym obejmują w szczególności udzielone pożyczki oraz dłużne papiery wartościowe. Ich wycena w wartości godziwej według wszystkich uregulowań odnosi się tylko do tych, które jednostka przeznacza do sprzedaży w okresie trzech miesięcy. Skutki tej wyceny ujmowane są wynikowo, uwzględniając na dzień bilansowy odsetki lub dyskonta (Uor: art. 28, pkt. 1, ust. 7a). W zakresie niefinansowych aktywów trwałych wycena w wartości godziwej może być stosowana jako alternatywa dla innych metod w stosunku do inwestycji niefinansowych środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych. Model wartości godziwej w zakresie inwestycji w nieruchomości został przewidziany zarówno w ustawie o rachunkowości, jak i w standardach międzynarodowych. Skutki przeszacowania tych składników majątku wynikające z przyjętego modelu wyceny są ujmowane wynikowo. Wycenę środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych według modelu wartości godziwej przewidują jedynie standardy międzynarodowe (MSR 16, MSR 40). W przypadku środków trwałych model ten może być stosowany do tych aktywów, których wartość godziwą da się wiarygodnie ustalić. Wartość godziwą ustala się na poziomie cen rynkowych, szczególnie w przypadku gruntów i budynków, lub w wartości ustalonej przez rzeczoznawców albo na podstawie zamortyzowanego kosztu odtworzenia. Częstotliwość dokonywania aktualizacji jest uzależniona od zachowania się wartości godziwej poszczególnych składników majątkowych. W ujęciu księgowym wzrost wartości przeszacowanej grupy środków trwałych powyżej wartości początkowej skutkuje powstaniem kapitału z aktualizacji wyceny, który jest korygowany przy spadkach wartości do ujęcia początkowego, a spadek poniżej ujęcia początkowego zalicza się w ciężar kosztów.

Z punktu widzenia koncepcji wyceny bilansowej istotna jest klasyfikacja aktywów i zobowiązań do dwóch grup: wyceniane w koszcie i wyceniane w wartości (godziwej itp.). Obecnie przy sporządzaniu sprawozdań finansowych stosuje się mieszane metody wyceny, bazujące zarówno na koszcie historycznym, jak i na bieżących warunkach o charakterze rynkowym (wartość godziwa). Sprawozdania bazujące na takiej wycenie mogą być wykorzystywane do analiz o charakterze prospektywnym. Ich znaczenie wynika z możliwości ujmowania bieżących warunków rynkowych. Przy ustalaniu wartości godziwej konieczne jest odwoływanie się do wielu parametrów bazujących na kategoriach trudno weryfikowalnych lub odwołujących się do wartości o charakterze szacunkowym (Hołda b.r.: 138, dostęp 10.09.2013). Stosowanie wartości godziwej jako parametru wyceny jest przejawem dążenia

do wyceny w wartości ekonomicznej, czyli wartości przyszłych korzyści. W takim ujęciu przepływy pieniężne są stosowane jako narzędzie wyceny wartości przedsiębiorstwa w długim okresie. Zadaniem nowego parametru wyceny jest usprawnienie zarządzania wartością przedsiębiorstwa (Hołda b.r.: 98, dostęp 10.09.2013).

4. Aktywa netto w ustalaniu wartości jednostki gospodarczej

W obecnych warunkach rozwijającej się gospodarki rynkowej jako nadrzędny cel przedsiębiorstwa przyjmuje się maksymalizację jego wartości. Definiując wartość przedsiębiorstwa, należy uwzględnić cztery podejścia:

- wartość bilansową,
- wartość odtworzeniową,
- wartość likwidacyjną,
- wartość jako pochodną wielokrotności zysków przedsiębiorstwa.

Wartość bilansową przedsiębiorstwa, którą odzwierciedla wartość aktywów i pasywów z bilansu, wycenioną w myśl zasad zawartych w Uor czy standardach międzynarodowych, reprezentują aktywa netto jednostki (Maćkowiak 2009: 19–20). Aktywa netto zostały zdefiniowane w Uor art. 3, pkt 29 jako aktywa jednostki pomniejszone o zobowiązania odpowiadające wartościowo kapitałowo (funduszowi) własnemu. W założeniach koncepcyjnych MSR/MSSF (Założenia koncepcyjne §49c) kapitał własny został określony jako rezydualny udział w aktywach netto jednostki, który pozostał po odjęciu jej wszystkich zobowiązań. Aktywa netto wyrażają zatem wartość bilansową przedsiębiorstwa w długim okresie. Określenie kapitału własnego jako elementu rezydualnego oznacza, że jego definicja wynika z definicji aktywów i zobowiązań i wskazuje na sposób pomiaru wartości tego kapitału. Zmiana wartości kapitału własnego na dzień bilansowy w stosunku do jego początkowego ujęcia najczęściej jest konsekwencją korekt aktywów i zobowiązań na ten dzień. Wpływ na wartość kapitału własnego będzie miał również rodzaj wyceny, identyfikacja kapitałów własnych i zobowiązań, przyjęta koncepcja wyceny i pomiaru oraz ujęcie skutków wyceny (Walińska 2009: 101–106; Cebrowska 2009: 57–58). Znaczący wpływ na wartość aktywów netto, a tym samym na wartość bilansową jednostki, ma klasyfikacja instrumentu finansowego jako zobowiązania bądź kapitału własnego. Kwestia ta dotyczy nie tylko wyceny, lecz także alokacji tych składników, czyli ujęcia w sprawozdaniu finansowym, co w znacznym stopniu może zmienić wartość bilansową jednostki (Cebrowska 2009: 60). Zgodnie z MSR 32, §11, instrument kapitałowy to umowa, która dokumentuje istnienie rezydualnego udziału w aktywach netto jednostki po odjęciu jej wszystkich zobowiązań. Nie oznacza to jednak, że każdy instrument kapitałowy, dla którego istnieje prawo do rezydualnego udziału w aktywach netto, zostanie zakwalifikowany do kapitałów własnych. Instrument taki, aby był zakwalifikowany do kapitałów własnych, dodatkowo nie może spełniać warunków definicji aktywów finansowych i zobowiązań finansowych. Oznacza to, że niektóre instrumenty, które od strony prawnej mogą reprezentować kapitał własny, ze względu na ekonomiczną treść będą zakwalifikowane do zobowiązań finansowych. Przykładem takich pozycji są akcje, które będą odkupione w przyszłości za określoną kwotę. Problemy kwalifikacje mogą być spowodowane także przez dopłaty do kapitału w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością. Dopłaty takie powinny zostać ujęte jako kapitał własny, jeśli będą potraktowane jako forma finansowania. W przypadku uznania ich za pożyczkę zwrotną należy ująć je jako zobowiązanie finansowe (Kumor 2012: 103–104). Zastosowanie wartości godziwej jako parametru wyceny spowodowało

wało zmiany w sprawozdawczości finansowej i oznacza pomiar wartości przedsiębiorstwa w kategorii wartości przyszłych korzyści. Inne wskazane czynniki również nie pozostają obojętne w ustalaniu wartości jednostki gospodarczej.

Podsumowanie

Wartość godziwa jako parametr wyceny jest obecnie stosowana w rachunkowości w coraz szerszym zakresie. W opinii autorek wartość bilansowa przedsiębiorstwa jest zależna od przyjętych metod wyceny aktywów i pasywów, w tym także wyboru parametru, jakim jest wartość godziwa oraz metod jego szacowania. Nie mniejsze znaczenie w ustalaniu wartości jednostki gospodarczej ma klasyfikacja instrumentów kapitałowych do kapitałów własnych bądź zobowiązań finansowych. Mając na uwadze powyższe, warto zatem zastanowić się, czy ustalona wartość bilansowa jednostki prezentowana w sprawozdaniu finansowym będzie obiektywna.

Literatura

- Cebrowska T. (2009), *Problemy ustalania wartości kapitału własnego*, w: *Zintegrowany system pomiarów dokonań w rachunkowości*, red. H. Buk, A. Kostur, Wydawnictwo Akademii Ekonomicznej w Katowicach, Katowice.
- Cozma I.D. (2009), *Historical Cost versus Fair Value*, Oradea, s. 861, cyt. za: A. Kuzior (2012), *Obszary wykorzystania wartości godziwej w MSSF*, w: *Za i przeciw wartości godziwej w rachunkowości. Problemy stosowania i wykorzystania wartości godziwej*, red. H. Buk i A. Kostur, Wydawnictwo Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach, Katowice.
- Holda A. (b.r.), *Determinanty ustalania wartości godziwej w rachunkowości w kontekście kryzysów finansowych*, www.ur.edu.pl/file/36612/10.pdf.
- Kumor I. (2012), *Dylematy pomiaru bilansowej wartości przedsiębiorstwa w świetle polityki rachunkowości*, w: *Metodologiczne aspekty zarządzania wartością przedsiębiorstwa*, red. E. Urbańczyk, A. Gąsior, E. Mioduchowska-Jaroszewicz, M. Romanowska, Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego, Szczecin.
- Maćkowiak E. (2009), *Ekonomiczna wartość dodana*, PWE, Warszawa
- Mazur A. (2011), *Wartość godziwa – potencjał informacyjny*, Difin, Warszawa.
- Międzynarodowe Standardy Sprawozdawczości Finansowej (MSSF) (2011), SKwP, Warszawa.
- Rozporządzenie Ministra Finansów z 12 grudnia 2001 r. w sprawie szczegółowych zasad uznawania, metod wyceny, zakresu ujawniania i sposobu prezentacji instrumentów finansowych, DzU 2001, nr 149, poz. 1674 z późn. zm.
- Ustawa o rachunkowości z 29 września 1994, ostatni ujednolicony tekst DzU z 13 marca 2013.
- Walińska E. (2009), *Bilans jako fundament sprawozdawczości finansowej*, Wydawnictwo Wolters Kluwer, Warszawa.

IMPACT OF THE FAIR VALUE ON THE VALUE OF THE COMPANY

Abstract: In the paper there is a presentation of the sense of fair value as a parameter of valuation. The possibilities of application of fair value and principles of its estimation are analysed. It must be emphasized that the application of fair value has important consequences for the valuation of company's net assets.

Keywords: fair value, the value of enterprise, balance sheet valuation, current valuation

Translated by Marzena Strojek-Filus and Iwona Kumor

